

הערת המו"ל.

הចזרות והמצוקות הרבות שנתקחו לרגלי "מלחמות שלשים שנה" השינו ביחסו את העיר ווירמיישא. — בשנת שצ"ו (1636) חנו בעיר הוואט שתי מלכות היל צבאות הקיסר, ועל חושבי העיר היה לכלכם דיא זרכם. עת צרה היהת או לעדת ישראל דק"ק ווירמיישא, כי היהודים הוכרזו לשאת בעל המסים אשר הושטו על העיר הרבה יתר מכפי אשר עלה על חלוקם. ובאים מנכדי היהודים נתפשו בפקודת בית מועצתה העיר במאטר וחופשה נתנה להם רק אחרי אשר נפלו בכפוף רב. — ע"י מכתב הקיסר אשר הניע ליהודים ביום 16 מאי 1636 הייתה להם משפט הרוחה. (המכתב הזה נדפס בספר השנתה, "געשיכטער דער יודען אונד רעם יודענטהומט", לייפציג 1860 צד 284; 1861 צד 377. ע"י אור: בעקבעה ביטראנג צור געשיכטער דער פריאר אונד ריבשתארט ווארמש", וארמש 1880 צד 182 וחלאה).

העלים האחדים אשר הנני נותן בו לפני הקוראים מהה העתקה נאמנה מנות הבי הנמצא בבית העדרה ליהודים דק"ק ווירמיישא, כאשר רשם אותו על הספר עד ראייה בעת החיה. הטופר היה יתר לנו בחארים נאמנים את התלאות הנדלות אשר סבלו היהודים, כי דרישו מאטם מסים וארגנויות יתר מכפי יכלחם.

גמ' פ' 8 (1898), 3, 8 (1898)

היום יוי ה' יין שבט שצ"ו לפיק הבין עירוניים בכך דען אוברישטן ראנפט אוברשטן ליטן אמפט¹) ביה"א הערצוג [לדורען] איבר ווישן אום ד' אלפ"י ווובי דו עד וול בי"א יהודים אין נעמין, אונט אים אין דיקראט נישיקט ול אל עקסקציין מיט אין פור נעמען, או אך תקופה דען אוברישט רנטף תקופה מיט ניומן² נוראים מיט אין קוואטירן, קהל יצז' אויף גיליגנט אין צווישן שבת צו ביזאלין אונט דיא ד' אלפים והו ריכטיג או... אונא הבין קהל יצז' אין אינגר איל ניט קען ערבות בגין וויא מן עש נבען וויא מן אין איבר שלאג מרצח]³ ייווען זו אין איטליך בעל בית וול נבען וויא ערך דען מן איזונדרט מאטס, אלינטعش וול אין הלוואה זיין אויף דען ניאן ערך דען מן בקרוב בגין וויל אונט וויא עש על ירי דין אום נמאכט וויארט וול עש פור שחבנה וואדרן אוב אינגר צו פיל אודר צו וווענט נבען וול עש [אויס]
נמאכט וואדרן.

אח"כ איז ריל, נאנגען צום ראש הנ"ל אונט יהורי ווירר אויף ב' אלפ"י סר וויאן בשם העירוני, דיא עירוני הבין עש ניט נישטינן ואלאן דען דען פשר צוישן קהל אונט עירוני איז אויף ד' אלפ"י וויא גנווין, הבין קהל דוד יומ' א' כ"א²) שבט דורך גירוש השתרלות נוך אלף וויא מוחן ערלייגן, איז ס"ה ה' אלפ"י. יום א' כ"א שבט הנ"ל הבין עירוני הוטמן ווירר איז אנדרי נתינה נובה גנווען אלפ"י וויא אויף יהורי פור וויאן. וויא דא הינטן דיא נתינות פור ציביגנט זיין.

אח"כ הוטמן ניט גנווין הבין קאן טיט דער אנדר נתינה הבין דעש וווען קהל יצז' יי' נ') ה' אדר ראשון נמאכט זו מן וול משליט יי' ד' אנדר נתינה או וויא דיא ערשט נתינה אך.

יי' ה' ח' אדר ראשון שצ"ו צוישן צויאא אונט דרייא אויר, הבין עירוניים נוך קהל נישיקט אונט אין פור ניהאלטען אונט אין ניצינט קהל יצז' ווילן אל וואוך נבען לסייעת הריקט אלפ' ריט, אודר וואלאן אנדרי מיטל פור נעמען (אי קיין בישיד סון קהל דרייפ' גנווארן)⁴.

יי' נ' יין אדר ראשון הבין עירוני ווירר נוך קהל נישיקט אונט אין אין אנדרי בישיד אין ניצינט ווילן מהוים אין כל שבט נבען ב' אלפ' ריט פור ב'

¹ Lieutenant.

² Wahrscheinlich hier, wie beim folgenden Datum, Schreibfehler für d. i. 27. Januar 1636. c. שבט

³ Oberst Webel.

⁴ Soll wahrscheinlich heißen.

⁵ Die mit () versehenen Stellen sind von anderer Hand geschrieben.

ויי הניל הבן עירוני אין בית בריב אין אוביישטן וועבל נישובן מן זול אין מאה ריקי¹⁾ אוין ביעבען דיא אופיצירן צו געבן דו זיא יידוד²⁾ כופה זיין איד געלט צו געבן, אוין איז העתקה דא מכתב ההוא.

ויי ב' איד שני הוט זיך דער ראש מריצה ניווון אין דיא ריקם צו געבן אוין הבן עירוני³⁾ אים איז דיקראט איבר געבן אויף הי אלפים והובּי דו מז איזד הוט מזון דען דיקראט, יעקב⁴⁾ אונטר שוויבן בשם הקתל, וא הוט צום דרייטן מול מזון דע נתינה אויף הבן דען ראש צו ביצאלן.

ויי ז' פורט שציז⁵⁾ לסק' הוט מן דעם ווקטוריא בשם עירוני געבן אווף דיא יי' מאות זהו דיא מן אין שאצונג חיב אוין יי' מאות זט, הוט קווישנונג געבן אויף דיא ני' מאות רט אונ דיא אלף זהו אוין תקעה זהו דיא ער מקל נוועון בשביב העירונים כנבר לעיל בראש הרף.

ויי ז' איד שני שציז⁶⁾ הוט קומיסרי פול פשרה נימאכט מיט קהיל יציע מהממת פיזידרטן תבואה אין דער נס החיט מן אים מריצה נוועון תשעי⁷⁾ פור דן, הוט מן פון בעליך, בתים נוך עצטיל נוך דיא ערלי⁸⁾ פיזידרטן הבן אויף ניחובן חצ' רבייעת מכור, אוין יומן זי אונ יומן ד' יט איד שני ניהולט וארדן סט מלט⁹⁾ יי' א' כי' איד שני ווירט טי מלטיר אווף דעם בריטוי הזוי ניהולט וארדן.

ויי ד' כי' איד הוט דער פפייל בעקירות דיקי¹⁰⁾ ניבוכט אין דוד' בית אוון אין נימפלש בית, הוט מן מזון נוך. געבן יי' ב' מלטיר, אוין אויז דעם מעשר נינמן וארדן אוין איז טיל אויז דעם חצ' ווילינג¹¹⁾ דען צן ווירט נוך דעם פיזידר עצטיל אויף היבט.

ויי א' כי' איד שני זיינן ב' ועלד שvierבר הוריין קוטן בשם הווקטהייא¹²⁾ וויש, הוט מן אין געבן מזון אין אב שלאג דען יי' ב' מאות האיל אין שאצונג געלט חיב אוין, שציג זהוב¹³⁾ ביעבען דיא ני' מאות רט דיא ער זוקטריא וויש זעלברט אם פורי¹⁴⁾ אין נינמן הוט, אוין סיה חמג זהו, הבן דיא ערל שvierבר קווישונג דvierבר געבן.

עוד הוט מן יי' ג' יי' א' איד שני דעם סיניאר¹⁵⁾ אין בייא זיין פולץ אוין דער אונילויס אין דער אויריענץ געבן אין אבשלאג דען יי' ב' מאות האיל אין קוויטונג פון פפענונג מינשטר פון שפיאר, דז קהיל פור ערונני אויז גען צ'א מלך טילר חצ' עוי חצ' רט מונה דעם ווועל שליח דער דען חילוף נימאכט הוט.

יום ב' כי' איד שני שציז¹⁶⁾ זיינן השטדלני הפרנס כהריד יעקב נינץ שי וכהריד יעקבא¹⁷⁾ שי אונוק נירוטן אויף דער פושט נוך היילברן צו.

יום ב' כי' איד הבן דער שמען אוין איזוק גיליפרט דעם רעניטנט שלטן, פון ראש ואוביל אין דער נתינה הי אלפה¹⁸⁾ זהו דיא מן מריצה הוט ניווון יי' ג' ד' איד שני, יט מאות אובייע זהו.

כփ בערך ב' אלפים אויז נוך ניט ניחשבנת.

¹⁾ Jakob Ginz oder Günzburg; vgl. unten und Sammelband III S. 17 Z. 14.

²⁾ Sekretär.

³⁾ Signore.

⁴⁾ Vgl. Sammelband III S. 17 Z. 36.

רעניטנט אוין כל הרש זול מן דען... איבר ב' רעניטנט געבן ב' אלפי¹⁹⁾ רט אונ ערשה פודיר יין (קהל זיך ניקש מריצה ניווון).

הבן קהיל יציז דורך ר' זעלקי ניבורגן²⁰⁾ אוין ר' אנשיל אופנהייז²¹⁾ נישיקט דען עירוני²²⁾ אויף איזן חש[בון] זיא זיא וארדן אים סך מיט אין צו פרידן ווארדן תקפא²³⁾ זהו ז' צלמי²⁴⁾, איז דעם לעטר קרערט ניליפרט ווארדן וווען דען ערונני, אויף רעד²⁵⁾ נהייש, יומן ב' יט איד ראשן שציז²⁶⁾ איזן פט[קא]²⁷⁾ דvierבר געבן וארדן. איז זי' ב' יט איד היל דעם רע' אויף השטדלנות געבן וארדן איזן פור נילטי בעכיר, דעם ערין רילו אוין חצ' טויציט לעטיל.

יום ב' כפ' איד הוט טן דעם פפייל בעקירות געבן וווען פכח מעל איין כփ לעטיל.

ויי ז' כי' איד ראשן שציז²⁸⁾ הבן עירוני איזן שוטר הוריין גישיקט אין קהיל אונ' איזן זעלקי טריא פון דעם אונברישט²⁹⁾ ליטען אטפט ראנפט מיט זיך ניבוריכט, טן זול אים אין זיתנאלך געבן ד' מאות עית' זהוב³⁰⁾, אוון מון תיכפ' ער לנין מזון, הוט טן ד' מאות זהוב³¹⁾ אויז שטומדש זין מועל גינומן דרכו.

ויי ד' כי' איד ראשן הוט מן ווועלין געבן דעם רע' מועל הוט שע ניט געמן וואלין הוטש זוירד אונ' ווקטוריא ניווון, אוון ב' פטמי³²⁾ שוטר דעש וווען הינן ניחבט, לעת ער איז דער ווקטוריא הוריין קומן אוין מקל נוועון אלף זהוב³³⁾.

ויי ז' ריך איד שני, הבן הפהנדטס מענדלן³⁴⁾ אוון דוד אופנהייז³⁵⁾, נומטיפל שמש³⁶⁾, מיט נאנגן ויליפרט עירונים און געלט קפה³⁷⁾ זהוב³⁸⁾, אוון ב' פט זהוב³⁹⁾, גילט⁴⁰⁾ בעכיר אונ געלט פיט יט מרק⁴¹⁾ לוט דיא מרק ט' טילר מוט דסיד זהוב⁴²⁾ יד פ' צ'א, און ברוק פור נילט נ' מרק יג' לוט זהוב⁴³⁾, דיא מרק⁴⁴⁾ טילר מוט טז זהוב⁴⁵⁾ וויש רבייעת זהוב, אוין ס' ד' מאות זיך זהוב⁴⁶⁾ יג' פט ז' פשיטי.

באוחו פעם הוט דען ערין פולץ⁴⁷⁾ בשם עירוני קהיל פורנילטהין אוון, און ניציגנט אין דער פאר שטוב, דז מון זיך זול ניפאסטט מכין אוון⁴⁸⁾ געבן אל' זאורך ב' אלפס⁴⁹⁾ זהוב⁵⁰⁾ אונ' זול נירעכנט וארדן פון דעם כי' נובעטבר ווש נון צום הויפט שטאוב ניחערט זול איזונדרט ניט גימעלט וארדן.

יום א' ב' איד שני הוט מן קהיל יציז זוירד בישיקט אוון רע' פולץ און פור ניחטלין, זיא זול שירטטלי⁵¹⁾ השבען ברענן וואש טן און געלט אוון זאורך געבן הוט, אוון דהום מושטן ערונני⁵²⁾ כמה אלפי⁵³⁾ געבן דער הלביין זולץ זיך קהיל מיט געלט ניפאסטט מכין, דאן זויא פרעטען וארט, זא זאולץ זיא קהיל אך סרעטען אוון ד' פראטאי... אך מיט אין פור געמיין.

¹⁾ Vgl. Sammelband III S. 26 Z. 31 u. IX S. 21.

²⁾ Vgl. das. III S. 27 Z. 27 u. IX ibid.

³⁾ ראש ערין (ג').

⁴⁾ Vgl. das. III S. 16 Z. 25 u. IX S. 16.

⁵⁾ Vgl. das. Z. 35 u. IX ibid.

⁶⁾ Vgl. das. III S. 15 Z. 12 (IX S. 15 falsches Datum).

יום ד' ניטן הוות מן דען רענימענט שופט ביצאלט דע עש צו זאמין ה' אלפַי איז, בזוי אויף חמשי' ה' אויף מון אום חיב לבין אוין אביר דעש רענימענטש שופט זיין זילבר נוך ניט גורענט, דיא חמשי' והער אך ביצאלט ווארן.

זילבר נוך הבין השבון פון אין ביגערט, זא אלמר קלימינט ווירט פראנס' נישקט אונז איזין השבון פון אין וולברט ניגעבן אל דע מועות זו בקרוב איז דען ראש' אידנט וועגן אונז אך אין וולברט מאה אלפַי זילן דז שביעי' פון מוקט נבען, השבון נברויכט מאה אלפַי זילן דז שביעי' פון מוקט נבען קושט שען ד' פעם' מיר קענן ניט אונז בנ זיט זיין איזין קוף נבען השבון זיא, הבין זיא מאיר הוניך זיין בנ זיט זיין איזין קינד אנוועק ציהן ווען ער ניקופט וועה, ליב איזין שאפט וועגן, דורך קינד קיז אונז שפט זיט, איז אך אונז ניט טיעשט, בתוך הדבר' הובן ערונני' מיר נישטני' דיא ליב איזין שפט זיט, איז אך אונז ניט אונז ער קעב ר' יעקב אנוועק זיין, השבון זיא, ווער איזין רשות דען ערונני' אנוועק ציהן.

ז' ד' כי אדר שני הובן ערונני' ווירט איז שוטר היינן נישקט מון וועל הייש און רשות דען ערונני' אנוועק ציהן. ז' גראן מיר קענן ניט געבן, אין נוך פורטיטונג ברענэн אויף השבון ה' מאות וחוב' השיב דור פ'ה² מון קאן קין געלט גראן אונז ווישן קינש ז' גראן מיר קענן ניט געבן. ז' כי אדר שני הובן ערונני' נוך פרנס' נישקט זיין קומן דור ד' מיל יעקב יחיאל³), הוות איתנן פור פורנילטן מון העב אין אופטרא מל פור ניהלטן אונז איזין ניציגט איר ווולט זו שביעית פון מוקט געבן, זיט אלצייט ארבעי' אלפַי' יותר חיב, דער האבן זו ווולט איר נוך הום ב' אלפַי' געבן אונז מהר ווירט געבן ב' אלפַי', וואו ניט הוב איך ביפעלך איך צו תפסן, זיא משיב גיווען מיר קענן ניט גראן איז ניט מיליך מיר זיין דעם וואבל נוך חיב, לסוף הוות ער ד' גוונט איך זו איך אל' ח' חפסן זונדר ב' ווירט היימן צו שיקן, נון זיין ניט מעד או ד' קומן, זויל איך דור ווירט היימן נין להוין, אונז דיא אנדרן נחתפסת.

ז' ה' ג' הוות דען ספייל בעקייר ריקי' ניברויכט אין דור בית אונז גומפל, ז' ה' ג' הוות דען דון דיא מן חיב איז און דען צ' כור דעם קומיסרא, אונז גומפל וועלן איז איזין שליטן לווין. ז' כי אדר הוות מון וויפלייצרט און עטה ווען זו זיא פרנס' ברוי' ז' ז' כי אדר הוות בעשייד דרוויך ער אנתנן, בו השעה מבין ערונני' איז זט נחתפסת הבין, איז דער בעשייד דרוויך ער אנטנן, זו זט נחתפסת הבין, איז אובירשט ראנפט זו מון ערונני' ריקי' פור פולן להוין ה'רוין' צו ליקאציאן און אובירשט ראנפט איז ניט היא גיווען ניארט צו שפיאר, זא איז און פרעסן, אונז דער ראנפט איז ניט היא גיווען ניארט צו שפיאר, זא איז און אובירשט וואכט מיינשטר אנטנן, זא הוות ער דיא איבר ווישונג פון ערונני' גיווען, אויף ד' אלפַי' שצ'ג' והו' וואל זיא דעם הערצין ברענэн, זויל דוק זו בעשת דר

¹ Vgl. Sammelband III S. 14 Z. 29.

² פרנס החדרש⁴

³ Vgl. das. III S. 19 Z. 16 u. IX S. 18.

ביהא טוין, לעת ער בער איז דער ראנפט קומן, למחר אם שבת קודש איז מון צום ואכט מיינשטר ווירט גאנגען הוות ער גיאונט העב געשטראן מיט דעם הערצין גירעשט אונז דיא איבר וויאוונג גוועין, הוב ער משיב גוועין וועל ניקש מיט יהו' זע טוין הבין, וועל ניקש פון זיא איזין געטען, זול דוק דיא איבר וויאוונג בייא זיך הלאן ביז דער ראנפט קומט, ער זיא גאנטען מיטן מון זול צו אים נין, אלוא הוות מון אם זיז זיא איזין ווילקיאנזיאן און הערצין מיטן להוין אונז אס שבת קודש און געבן, דער הערצין זיא תקף דעם ראנפט איבר געבן, איז מון ביז און דעם ראנפט און איזין, אונז דעם דז יהוד' זא ביהא אים זיין איז ריל' אונז גאנש גוועין, אונז איזין גווערט באלאט, אונז ר'ע אונז אולמד נוך קומן, זיין הדר און רשות אונז זיך זער דער באלאט, אונז אנוועק גוועין, הוות ער מבטיח יהוד' יהורי קומן אונז אופַי גווערט באיז זיא אנוועק אונז ערונני' און זיא ריקי' צו געבן.

(כאן חקרו איה דפ' 1)

ז' נ' ח' איז הוות וואבל נישקט נוך פרנס' אונז און פור ניהלטן, דער וויל דיא קעב' יהוד' היב זיין פור אוקסן ג' מאות ר'ט דעם פרונקן (יש אומרי' ער וואבל העב חלק דראן) אונז קעבים הבין דעם הערצין פלארען דיא אקסן געבן, הוות זיא דער הערצין און ערונני' גוועישן זולן זוינט וועגן דיא נ' מאות ר'ט צאלין, אונז ערונני' הבין אופַי פרנס' גוועישן מון זיא איז אין חיב, ווילנש ביזאלין, דער האבן זול מון איז ביצאלין, וואו ניט וועל ער תיבך ריקי' איז דיא נס שיקן, גלייך דעם אוביישט וואכט מיינשטר ביטולין, הוות מון מהט' ראת הרקי' מזווין פור שפערען קהל יצ'ז' גוט צו סבחן אונז תקף ראש הבית ב' ר'ט אופַי ניהובון דר צע זיין זיא ב' ייך איזר ניצאלט ווארן, זא הוות מון קעב' פור גאנטמן, הבין היכב⁵) געבן אונז און בני ישיבה גוועטלט זיאר טענות אב צו הערזין דער געגען וויש נון בני ישיבה דרוויך ערקענט וואלאן זיא נוך זעגן.

ז' ו' ז' איז איזר בהשכחה צו תחילה קאמ דער טער מיט ד' אקספַל²) ב' פון ראנפט ב' פון וואבל, אונז חנק איז דוד פרנס' החדרש בית מון זול איס ז' פודרי זיין געבן פור דיא ב' ראשין, דיא נכת דער פור סטוק ליליה הוות דער ר'ע ער און גאנזינט, למחר תקף דז דרוויך, איז מון צום דער ראנפט גאנגען, ער זיין ב' קאפריאל הולין להוין, ער בעגער קיון זיין פון יהוד' גווען, זא איז דער טער צום גאנזינט גאנגען אונז זיין רשות גראט הוות ער יהוד' גוועט זויל דער ראנפט זיין וואבל גאנגען אונז זיין זא פרידן, זויל אבר מײַן זיין זיאר הבין, ביזי הוב שענקן בין איך זואל צו פרידן, זויל אבר מײַן זיין זיאר זויל זויל דער דרב, דער קומיסראן צו ערונני' נישקט זולין יהוד' צופרין לושן העצה מון זול נוך ז'ג זיא אבר ניקש דרוויך געבן אונז שט' גאנזונ³) קומן בשם העצה מון זול נוך ז'ג פודרי צו דען ז' געבן, מון הוותש גווען זא זט' גאנזונ⁴) זיאר דיא ב' פודרי וויאץ דעם וואבל הוות מון צו אנדער גיאומילט, לסקוף הוות שיפ' גאנזון ערונני' ריקים מיט גאנזונט ער וועל בכח איז קעליר אונז און גיאובין און זומטן בלין⁴), ער זיין בית

תקיעת כפ' ¹

² Korporalen.

³ Schief Hannes'chen.

⁴ Vgl. Sammelband III S. 14 Z. 25 und IX S. 14.

צ' נישלאסן, הובין אים דען פענשטר לאדין אויפ' ניברוכן, וא הוט זיך דער קווארט אין דער גס דריין נילנט אווי ניט לויין ועלן דו דיא איזי כה מונגען בני ביני אווי דער קומיסריוא אווי אך דער דלבוגר צום ראנפט גאנגן אווי בריעת ניבנט דיא ריקי' בכח הינוין צו שלאנן, הובין דיא עירונן אויר ריקי' חולין לויין זויא צן שלון נין וועלן קאמ דער טער פור ווירט מיט איזי קאפטין אווי ייך' ריקי' פום וואבל אין דוח בית מון ול דעם וואבל דיא ג' פוריר וחצוי יין געבן, יהודין ניגנט, טן הוב ייא דוך הייט געבן, למוף דער טער מודה גועשט זיא העטען אין אין דאו קאפטים גיפורט העטען נימינט וואלן בייא יהודין גנד ג' פוריר והצ' חרווין ברעטען, דער קאפטין ברונג ניווארן איכר טער דו ער אין מיט שקי' בירכט הוט אווי חכפ' מיט דיא ריקי' הינוין גאנגן.

יום ש'ק הובין עירונן ווירט שיף הינוין בדרכ' בקשה נישיקט טן זול אין דוך דיא ג' פוריר והצ' נוך געבן, קהַל עש... בוי יי' א', יי' א' דער קומיסרי' הירין נישיקט קיין טראפין צו געבן, זיין עירונן צו אום גאנגן אווי ניבעתן ער יי' ב' ווירט הירין נישיקט מן זול אין ב' פוריר געבן הובין עש אך טון מזון. יי' ב' ייך' איר זיין עירונן אווי דעם עצה בית אויר פלאקוריונג') אויפ' גיטון ווארדן אבר למחר דעם דיע' ריקי' אין בית נילנט אווי אין דרין משמר גיעוען גיט דורךן אווי נין או וויא איזי הפס אווי ניקלט וואלטיר בייא דעם דיע' ... אווי ריל' אין זינט בית ניך' אמא אווי יורדין בייא אים, אווי דער דוש ערוץ נ'ב אין זינט בית.

יום ו' כ'ה איר זיין דיא עירונן אווי פרייא גאנגן ווירט אווי לעת ערבית' אויער דער ראש ערין קרנילויש אין זיין גאנטן אין בייא זיין ריל', נך פרנט' נישיקט אינן אין גיציגנט, זולן ווירט ה' אלפ' וויה געבן, פרנט' ניקש מרצען ניווען, אם ש'ק הוט זיך דער ראש ראנפט געגען חיות ווינטירט עטוש מראה פנים גיעועש אום געבן ער יהודין יוא וואל אין געמן מיט איכר ווינטיגן זא איז מון יי' א' צו אים גאנגן אווי ניבעתן הוט גיט רעכט יוא גינט, איז אפשר אויפ' עטוש איזיון גיעוען, וא הוט יעקב פרנס דען זעלבן געגן יום בעית הערציג איזי ניווארט דו עירונן ניקש ערלאננן מעכט' בייא אים, או אך ריל' קומן איז הוט יעקב גינוין, אווי גיט פור קומן, וא הוט טן דען דלבוגר ער בעתי איז צום ראנפט גאנגן אווי יהודין הלבן ניבעתן אין מבטה גיעוען וועל זיא גיט געטען לעת ער איז דער הערציג גאנפט דעם מלך אנטגנין זול נוך צו ווילרטין זיין יי' ב' איז מון ווירט צום ראנפט גאנגן, ער מבטה גיעוען וועל יהודין גיט איז העבעש אים אך אמא ביפולין, אלין דער וואבל מעכט' זיך' יוא מרצה זיין אווי יהוד' אן געמען זא פון אים ביגערט היבין, דער הערציג דריישין, וא איז דער דלבוגר צום וואבל מעכט' איז זא סיר גאנפט גיט אן צו געמען, אונ דער ראנפט עירונן אויר איכר ווישונג ווירט נישיקט וועל מיט יהודין ניקש צו טון הובין, זא זולן אין צאליג, וא הוט קהַל איזי מוסכם

¹⁾ Blockirung.

¹⁾ Vgl. Sammelband III S. 16 Z. 28 und IX S. 16.

²⁾ blokirt.

³⁾ משנה למל'?

⁴⁾ Wallmerode (war Kriegskommissär).

⁵⁾ Garde.

⁶⁾ Oswald.

⁷⁾ Verhoff.

9
נימאכט, יעכ' אווי' וויבש אושטחובן¹⁾ צום מלך צו שיקן, זיא זיך אך גערישט מהר זיך ג' אווק צו זיין, למחר זיך' ג' הוט מון צו טון נוהבט דו מון מה טלי' ניאומילט הוט צידה לדרכ', איז כל היום דרייפט גאנגן, ביום ד' ריח סיון בחשכמתה הובן עירונן אויר ריקי' ווירט נישיקט איז דיא רחוב אווי דיא פטרוטן פלאקוט²⁾ זיך קיון צי' און יוצא אום ג' ח' אויער הוט שיגטן נישיקט נוך פרישבקה, דיא ער קומן איז אום ביפולין שם מל'³⁾ צו נין אווי ציינן, איז עכין מל' דיא ננט דר פון שפייר קומן, דען יומ' ו' שעבר הוט ולימרות נוך מל' נישיקט זול צו אים גען שפייר זא הוט מון אים דיא זופליקאצאנן און מלך ריה פיט געבן, אונזר וכין בעשר מזוק צו זיין, הוט איז אכיר ניט צו שפייר אן טראפין דען ווילרטון⁴⁾ וס' יעניאל גאליש זיין אס שבת צו נאכט אונזוק דעם סלק' גען ווילרטין אנטגעגען, אס שבת הוט כל איז' שליח מיזחד צו מל' נישיקט זוען דער וויהונג איז' כhab' אן זוילרט שירובין ווא עירונן⁵⁾ ניקש אויפ' זיין ציווה געבן אווי ווירט ה' אלפ' היישן, זא הוט מל' דיא כתבי' דעם ווילרטון נוך נישיקט אווי אים דער ביא' נישרבין זוען ב' דעש בעשת בייא' דעם מלך ריה צו טון, גונ דא מל' אונזר פלאקוריונג ניהערת תפק' צום בול גאנגן אווי' איז' מוזו גיעוען זיינן כhab' אווי' ביפעלך נוך צו קומן, אווי' מיט אנדר צום דלבוגר גאנגן, ט' ווילידורף זיין נוך גיט זיא, אווי' חפק אל' ג' צום ראנפט גאנגן וואבל אווי' איך הין ניברכט, וא הוט וואבל תפק' צום דלבוגר גיעוען, ברורר הוב איך דיך דען יידין דורך דען קווארטן⁶⁾ עטביטן איך זויל דעם קומיסרי' געבן ריקי' וא פיל ער וויל אווי' זול זיא הונז' שלאנן אווי' אווי' ציהן, אונוא' היבט ראנפט אן, ברורר ניט וא שטראנגן וואלן דרווי' רידין, הובין גושא וגונח מיט אנדר גיעוען דיא' ראי' ראי' אונ' דער דלבוגר אווי' מל' אווי' קומיסרייאן, ב' זי' איז' מיטטג גיעוען, אווי' איטליך' צו זינגר אכילה גאנגן, לאחר אכילה זיין זיא ווירט גאנגן הוט עכין דער וואבל זאנווק ריטין, זא גנט דלבוגר צו אים ברוזד וווער ווארטט מיטי' יודין העלפֶן, הוט וואבל משיב גיעוען ברורר איך הוב שון איזט קאפטין ביפולין טיט דיר צו נין אווי' ריקי' זא פיל דוא' ווילטשט, לסת' זיינ' זיא' צום ראנפט ב'יח' קומן אווי' גושא' גונח קען גיט אב' קומן, דורך גיט זיא' קומן, זא זא' ער קומן, זיא ווירט אנטטובן זיא' עטה' געטען זיא' דער ראנפט גאנגן אווי' יהודין גאנטן, פור הוף⁷⁾ גיט דו טן איז דיא מיטל געטען זאה, דיא זויל דיא' יודין מיט ליב אווי' גוט דער שטט פור האפט אישט, וא היבט דער מל' צו אים אן בפ' הראשי' טן נישטיט ניט איז' האה, עש

פור ניונט מה טו אלפי ליטר' געבן, ול קהל אלף ליטר' דרך הלואה הערבנן, וול און ווידר ביצאלט ווארדן, וא הבין ויא משקר ניווען הבין גורט ח' אלפי ליטר' זולין געבן, הביןعش הכל ווידרגנט יהוד' דוק ניקש ווירגעבן.

יע' שיק פר' פינחם ייז' תמו שצ'ו הבין עירוני' הירין' נישקעט ב' יונני' עירוני' אונ' ב' כופרי' אונ' אויף גישרבין אל' בעלי בת' אונ' איר' נשים אונ' איר' קינדר דיא ייב' שנים אלט זיין אונ' משות בחור פלצ'ול אפי' נעשת אונ' נכרים דיא הין' וואגן.

יע' ב' כ' תמו שערוני' ווידר ניהישין כור תבואה א' אומ' יין' כל' יומ' ניהישין אפי' לשעבר, מן זול אים מהך תשובה גzin.

יע' נ' כ' תמו הבין עירוני' ווידר נוך תשובה נישקעט, אין משיב גווען' מן קען ניט טער געבן, הבין זיא לאחר החוט בלאטען גימאכט אונ' ערליך' ריק' און ריא והוב לאזורת איז' מז' צום קומיטאנט²) נאנגען אונ' איס' ניקלאנט ער חך' זיא חולין לחיז'ן.

יע' ד' זיא ווידר בלאטען גימאכט אונ' פור מײַנט קומיטאנט צו איבר ריווין אין ריק' געבן איז' ניט גישעהן, אום ד' אויער דער פפ'יל בעקי' מיט שלסער אונ' זק טרענער ריק' פור ליטט³) קומן וואל כ'פ' כור דען חולין בכח, איז' אך דורך קומיטאנט וועל' וואבל' ניווערט ווארדן.

יע' ה' איז' דלבוונד מל' ווישבך בי'א זמץ גווען אונ' פרנס' בי'א אין אונ' דען קומיטאנט רופין לווין אים דיא כתבי' גיווין, הוות ער פור היישן קין' כה לנטרו צו ליידן פון עירוני' בו זיא אנדר' כתבי' מעכט' ברעננן, אונ' פרישבך דען עירוני' איז' כתב מקורה' אינזינירט').

יע' ב' ג' אב דען זעלגמן בן מענדל' פינס צום מלך נישקעט אונ' אונ' זופ' ווילצ'רט' זול ניט אויז' קיר'ה כתבי' נין' אונ' דען עירוני' ניט כתבי' אויף ב' ג' געבן.

אי' ווידר קומן ייז' ייב' אב אום' אויער ציט', ויא דעם מלך ועלברת לideo קומן.

יע' נ' ד' אב דיא קומיסטר' ניוועשן אונ' יהוד' איז' איז' צעטיל געבן ויא פיל הויונועש איז' דער נס זיין אונ' אל' ערבות איז' דער נס אויף ניחובן צו וויתהן ער כמה גינה (so) בערך.

יע' ו' ז' אב איז' הגדה קומן דז' קומיסטר' בול איז' בריך' ווילמרות צו נישרבין אונ' זיין בידונקן ניוועט יהוד' דז' ייד טז' חלק אים טוקם צו געבן לסיטוועט המלהטה, וועלכש ב' פיל צו שועער גווען וועה, אונ' הריט' עש גיטון בא' ירידת' חבירו קומיסטר' מאלצי', אונ' יענער זיין רצון ניט דער בי'א גווען אך ניט אונטר החטメント, וא הוות מן תשעה בא' בהשכמה ליב אופן' צו ווילמרות נישקעט מיט אינער וויפליך'אציאן, זיין פסק ניט אן צו געמן אונ' ניט פור גוט

¹⁾ Ohm.

²⁾ Kommandant.

³⁾ Fuhrleute.

⁴⁾ insinuirt.

עמישט דריינ' דען איטרווירטן ניקש ביגטן, וואן ויא אונא פור פארין וואו וועלטן זיא איר אנטדרען' גראן, זא נאם דער דאלכברגר דען בישיד' דער מהקיסר זול ניפערטינט' ווארדן אונ' גות צום עירוני' מלומד ויאו וארט איך' דז' שטעהקען זו רעכט פור פערטינט' ווארט זיין, זויר וואן איך' וויאשן ווער איבר יהוד' צו ניביטן הוות איר אודר מיר, לסוף ווער דער שלוט ער זול עירוני' זיין זול דיא ריק' אב הולן אודר ווארדן עטוש אנדערן ערפאן, גען' י' ד' אויער היבן עירוני' איר ריק' אב הולן לויין היבן ער פערט יג' ריט' מון הוות איז' מזין אטלייכם אפלין דען ריק' דיא זא אונטער דער מינץ ביהלטן הבין' איטליך' איז' ליט' בשער ב' ליט' להט' ב' מרות יין געבן, אונ' ד' קאפראל אונ' ועדל וואבליל') כפל — יומ' ד' ריח' סיון לעת ערב איז' יעקב מיט איזוק בן מענדלן אונ' שעל²⁾ ד' אהרן³⁾ צום מלך זי'ה אונ' ער' זופ'ליך'אציאן למלך' זי'ה אויף גלחות אונ' יהוד' מיט נינטן, אונ' עירוני' היבן איר מלומד קלימינס אונ' מרטטאלאר אך הינזיך צוט מלך נישקעט — יומ' ב' כ'ג' סיון איז' יעקב ווידר קומן.

יע' דאשן של שבאות זיין דיא וואבליש' רענימענט אנוועק ניצנון' אויף שפייאר צ'ן.

יע' ז' סיון איז' דעש הערציג פלאערען זיין רענימענט אך אנוועק ניצנון' אויף שפייאר זיין און גיעפר ב' נ' מאות אים מקום בליבן. דער ווילם לעידער קראמער הוות פלייטה גימאכט, היבן עירוני' דען ראש אויף קה' פור ווישן ב' פעמ' ס' ריט' מזין דעם דאס' געבן ווען לעידער קראמער וואוכן געלט פור קווארטיר.

יע' ב' כ'פ' הבין עירוני' הבטמן צו אויף יהוד' ניווין ערליך' חול'י' להט' זיין צו געבן, הוות מן איז' מזין געבן פור ב' יימס' ו' מאות ליטר' להט' אונ' זיין זוי' הנ'ל' הוות הבטמן . . . ער'ון פולץ ריק' איש בית נישקעט מהט' ער עירוני' ז' כור דען גלייך (?) פור לנג', ער פולץ דיא ריק' איש פרנס החרש בית נישקעט אונ' איז' דיקראט' מעצה יהוד' אלין ויא ביצאלן, היבן מזין עז' גהו' דר פור געבן.

יע' ה' אונ' זי' ו' ווידר בכל' יומ' ב' מאות ליטר' להט' געבן אונ' זיין. זי' ב' כ' סיון ווידר ב' מאות ליטר' להט' געבן מזין דר פור אונ' זיין.

יע' ג' יי' ד' זי' ה' ריח' חמוץ בכל' יומ' קן ליטר' להט' געבן. זי' ו' ריח' יי' שיק ווידר מוואט פור להט' בכל' יומ' קן ליטר' געבן.

יע' א' יי' ב' זי' ג' געבן ב' כור קמ' זי' יי' זי' ג' געבן. זי' נ' ייב' תמו שצ'ו דיא וויפ' קווארדי') דורך קמ' שליח אונ' גישלאנגן אונ' לעת ער דוק לסייעת הפולאָקָן מזין ה' מאות כ'ה' ליטר' להט' געבן היבן

¹⁾ Feldwebel.

²⁾ der schielende.

³⁾ Vgl. Sammelband III S. 28 Z. 26 und IX S. 28.

⁴⁾ Sauvegarde.

הlatin, אוּזִי וַיַּד אָב וַיְדֵר קֹמֶן, אוּזִי כָּתַב אֵן בָּל וָל יְהוּדִי אֵין שְׂוִין
הlatin אוּזִיף בְּעֵשֶׁת אוּנִי דִּיא קֻומִיסִּיאָן נִימָן רִין נִיאָרֶט דַּעַש קִירְיָה כְּתַבִּי
נוֹק צַו וְעַצְן.

וַיַּיְבַּשְׁ אָב אוּזִי יַעֲקֹב תּוֹפֵס וַוָּרְדָן.
וַיַּיְבַּשְׁ אָב זַיְינָן מַעֲנְדָלָן אוּנִי רַי מִיכָּל גַּעַן טַעַן אוּנִי כְּתַבִּי מִיטָּגָן
וַיַּל דָּעַר גַּמְנוֹן חַתְמָן לְקִירְיָה שִׁקְוָן. בָּאוֹתוֹ יוֹם לְאַחֲרַ חַצּוֹת עִירּוֹנִי קָהָל
וַיַּוְיַדְרֵ לְחַם זַיְינָן נִיהִיָּשָׁן, אוּזִי אָבֵר בְּתִיקָוּ בְּלִיבָן, זַיְינָן יַיְיָ וַיַּהַרְנוֹךְ וַיַּוְיַדְרֵ קֹמֶן
אוּנִי הַכְּתָב בְּרַצְוֹנָם גַּבְרוֹכָט.

נָסָה אָמֵר אֲשֶׁר לְפָנָינוּ בָּא לִיְדֵי מָאת הַחַכְמָה דִּידָּרְנוֹנוֹאַלְדָּ בָּעִיר האַמְּכָרָה
וְהַכִּי אֲשֶׁר נָעַתקְמָנוּ הוּא לְגַנְדר עַיִן, וְהַוָּעַתקְהָה חַדְשָׁה שָׁנְכַבָּה בָּמָאת הַוָּאָתָה.
נוֹרָת קִיקְלַנְטִישְׁטָן גַּנְכָּה בְּסִ' טִיחַת הַיּוֹן שְׁנָדָפָס מַחְדָשׁ בָּאוֹצָר הַסְּפָרוֹת חַדְשָׁ צַד
426 וְעוֹד הַפְּעָם בְּקָונְטָרָם לְקוֹרוֹת הַנוֹּרוֹת עַל יִשְׂרָאֵל מָאת חַוִּיגָה, הַוּצָאת רַי דָּוד כְּהָנָא
(אָדָעָת תְּרִינְגָא) צַד 26, וְקַעַת פָּרְטִי הַחֲוָבָן אֲשֶׁר לֹא נָדַעַו עַד הַנָּהָה, כְּמוֹ יוֹם
הַהְרָדִינה, שְׁהִי בַּיּוֹם רָאשָׁן של חַג הַסּוֹכּוֹת, וּשְׁמוֹת הַקְּרוֹשִׁים הַנְּהָרָגִים בָּוּ בַּיּוֹם, נָלְמוֹד
מַתּוֹךְ דְּבָרֵי הַשִּׁיר הַזֶּה. — הַשִּׁיר טִוּסָר עַפְס אַבְבָּל בָּאַשְׁיָה הַחְרוֹוֹת וְסֻפָּה כָּל
חַרוֹוֹ פְּסוֹק אַחַד אוֹ מַאֲמָר תַּלְמָוִרִי אַחַד בְּשִׁינְיוֹ קַעַת כְּפִי צַוָּקָה מַעֲשָׂה הַחְרוֹוֹת. וְעַתָּה
הָא לְכָם הַשִּׁיר נָכַל אֲשֶׁר בָּא לִיְדֵי רָק מְלוֹת הַחְמָרוֹת וְהַמְּשֻׁבְשָׁות תָּקָנָה כְּפִי אֲשֶׁר
יַיְיָ מְגַעַת.

מְדָכֵי בְּרָאנָן.